

چهره روز

شهید حاج سعید سیاح طاهری پس از انقلاب در نشاندن غائله ضدانقلاب کردستان و فتنه منافقان و ماجرای بنی صدر مشارکتی فعال داشت. پس از آن نیز با شروع تجاوز حزب بعث به خاک ایران، به همراه پدر و ۲ برادرش داوطلبانه به جبهه رفت و بارها در عملیات‌های مختلف مجروح شد و حتی چشم خود را در این راه از دست داد. او بعد از تهدید تکفیری‌ها در توهین به حرم اهل بیت در سوسور، به صف جهاد علیه این گروه التقاطی پیوست و ۴ بار در این جبهه حضور یافت تا این که

شهید سیاح طاهری

سرانجام روز چهارشنبه در سوسور به شهادت رسید. در مراسم افتتاحیه دیروز از همسر این شهید بزرگوار با حضور رخشان رخشانی، فاطمه معتمدآریا، مهتاب کرامتی و سیده زهرا حسینی (راوی کتاب «دا») تقدیر شد. معتمدآریا با اشاره به آشنایی‌اش با سیاح طاهری یادآور شد: «در «کشتی دوستی» با ایشان آشنا شدم. زمانی که درباره صلح سخن می‌گفتم، یک کشتی دوستی در شلمچه، بچه‌های ایرانی و عراقی را همراه خود داشت و ما با بچه‌های هر دو کشور مسیری را طی

کردیم و با صلح آشنا شدیم.» در ادامه رخشان بنی‌اعتماد نیز اینطور عنوان کرد: «برای شناخت آدم‌ها بهتر است با آنها هم‌سفر یا هم‌سفره شد. من بنا به ضرورت هم‌سفره آقای سیاح طاهری در جشنواره‌های دانش‌آموزی بودم و از روح بزرگ ایشان یاد گرفتم.» این کارگردان همچنین تأکید کرد: «او کسی بود که به‌طور دائم در برنامه‌های مختلف فرهنگی فعال بود و فارغ از تفاوت‌های دیدگاهی و اعتقادی به هنر سینما احترام می‌گذاشت.»

گفت‌وگو با جلال دهقانی اشکذری کارگردان فیلم «دلبری»

صبوری، عشق و زندگی یعنی «دلبری»

گاهی این دفتر یادداشت‌م تبدیل به سکانس‌های یک فیلم می‌شود و ناخودآگاه می‌بینم، داستان را جلو بردم و به یک نتیجه می‌رسانم. فیلمنامه این فیلم زمانی که فیلم اولم «خانه‌های کنار ابرها» ساخته شد، دوباره به ذهنم آمد. بله فیلم کوتاهی دارم که بی‌شابهت به «دلبری» نیست. سال گذشته پیش از جشنواره فیلم فجر مراحل تولید کار رو به پایان بود که باز هم بنا به شرایطی فیلم به جشنواره فیلم فجر نرسید.

حدود یک‌سال بود که طرح این فیلمنامه همراه من بود. عمامه به طول انجامید تا فیلمنامه به یک نتیجه خوب رسید. به نظر من فیلمنامه خیلی سخت جلو می‌رفت. چون داستان آن حسی بود و آنچه می‌خواستیم باید زمان فیلمبرداری حاصل می‌شد.

داستان این فیلم به واسطه شخصیت «میتیم» که هرگز چهره او را نمی‌بینیم و

تنها صدای نفس‌هایش را می‌شنویم، به جنگ و دفاع مقدس برمی‌گردد. به نوعی فیلم، فیلم دفاع مقدس است؟ بله، «میتیم» فردی است که جنگ رفته و آنچه از حال و روز او می‌بینیم، برگرفته از آثار باقی‌مانده جنگ برای اوست اما فیلم در زمان حال اتفاق می‌افتد. همه ما از گوشه و کنار خاطراتی از دوران جنگ و دفاع مقدس داریم، من هم از حواشی آنچه در اطراف اتفاق افتاد، این فیلمنامه را نوشتم. این سوژه مدت‌هاست که همراه من است. درباره این سوژه خیلی تحقیق کردم و کتاب خواندم.

صبا شادور: فیلم «دلبری» ساخته جلال دهقانی اشکذری است. فیلمی عاشقانه که تجربه خیلی از خانواده‌ها در جامعه امروز است. این فیلم را اگر نگاه زانه به یک جریان خانوادگی بنامیم، به‌راه نگفته‌ایم. «طوبی» با بازی هنگامه قاضیانی نقش کلیدی دارد که اگر شخصیت این زن را از داستان فیلم برداریم، «دلبری» معنا و مفهومی ندارد.

اشکذری معتقد است که داستان فیلمش مدت‌ها بود که ذهنش را مشغول کرده بود. آن قدر که پیش از این نیز فیلم کوتاهی نزدیک به داستان این فیلم

ساخته بود، اما هنوز عطر قصه با او بود که «دلبری» شکل گرفت.

در فیلم «دلبری» بازیگرانی چون هنگامه قاضیانی، آتیلا پسیانی و عباس غزالی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

«دلبری» ملودرامی اجتماعی است و قصه آن درباره زنی به نام «طوبی» است که در شب مراسم عروسی خواهرزاده‌اش اتفاقاتی برایش رخ می‌دهد.

با اشکذری درباره این فیلم به گفت‌وگو نشستیم که در زیر می‌خوانیم.

چطور شد که فیلمنامه این اثر را نوشتید، در حالی که گفته‌اید فیلم کوتاهی بسا این مضمون قبلاً ساخته بودید؟

من دفتر یادداشتی دارم که معمولاً خاطره‌های خوب یا بد را در آن می‌نویسم.

در مورد انتخاب بازیگران این فیلم بگویید؟ هنگامه قاضیانی در نقش طوبی که نقش اصلی را بازی می‌کند و آتیلا پسیانی نقش رضا که دکتر هم هست و عباس غزالی که نقش امیرحسین را بازی می‌کند. تقریباً همه نقش‌های متفاوتی را ایفا کردند.

این فیلم، ملودرامی عاشقانه است که در زندگی اطرافیانمان آن را دیده‌ایم، اما به هیچ‌وجه تلخ نیست. اگرچه جزئیات روی مخاطب سینما بیشتر تأثیر می‌گذارد. به هر حال روح عاشقانه‌ای در فیلم جاری است و امیدوارم مردم این فیلم را تلخ نبینند.

به هر حال فیلم شما رویانگر داستانی تلخ از یک اتفاق است که می‌خواهیم به بهانه عروسی آن را شاد ببینیم اما نمی‌شود و با شخصیت «طوبی» همدات پنداری می‌کنیم...

فیلم من اصلاً تلخ نیست و خودم معتقدم که این فیلم، ملودرامی عاشقانه است که در زندگی اطرافیانمان آن را دیده‌ایم، اما به هیچ‌وجه تلخ نیست. اگرچه جزئیات روی مخاطب سینما بیشتر تأثیر می‌گذارد. به هر حال روح عاشقانه‌ای در فیلم جاری است و امیدوارم مردم این فیلم را تلخ نبینند.

روی خط خبر

انیمیشن «پاندای کونگ فو کار ۲» با فروش ۴۱ میلیون دلار تنها در روز افتتاحیه‌اش، در بدو اکران در آمریکای شمالی صدرنشین شد. این انیمیشن که از سوی کمپانی دریم ورکز به بازار آمده، به این ترتیب در هفته اول فروشی ۱۴۵ میلیون دلاری را در سطح جهان ثبت کرد تا شروعی طوفانی را تجربه کرده باشد.

علیرضا قاسم‌خان دبیر بخش مستند تجسمی جشنواره هنرهای تجسمی فجر اعضای هیأت انتخاب و داوری این رویداد هنری را معرفی کرد. محمدرضا اصلاهی فیلمساز و نویسنده، سیف‌الله صمدیان عکاس و مستندساز و مسعود امینی تیرانی مستندساز و فیلمبردار طی احکامی جداگانه از سوی مجتبی آقایی دبیر کل هشتمین جشنواره بین‌المللی هنرهای تجسمی فجر آثار بخش مستند تجسمی را ارزیابی و داوری خواهند کرد. ۱۶ اثر تاکنون در ژانرهای مختلف مستند، به دبیرخانه بخش مستند تجسمی این رویداد هنری ارسال شده است.

داوری بخش آثار شرکت‌کننده در بخش کلاسیک جایزه «باربد» به پایان رسید و برگزیدگان این بخش در روز اول اسفندماه در اختتامیه سسی‌ویکمین جشنواره موسیقی فجر معرفی خواهند شد. در بخش‌های دیگر نیز آلبوم‌های موسیقی آخرین مراحل داوری خود را پشت سر می‌گذارند.

همایش بکروزه «انقلاب هنر» با دو نشست موسیقی و هنرهای تجسمی پنجشنبه ۱۵ بهمن از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در تالار استاد امیرخانی خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

حمید خسروبیگی مدیر برنامه گروه «دنگ شو» از حل مشکلات این گروه برای فعالیت در عرصه‌های رسمی بعد از ماجراهای انتشار آثار این مجموعه در شبکه‌های غیرمجاز خبر داد.

یکشنبه ۱۱ بهمن‌ماه جشنواره تئاتر فجر آخرین روز از اجراهای صحنه‌ای و خیابانی خود را پشت سر گذاشت. در این روز ۹ نمایش در بخش صحنه‌ای و ۵ نمایش در بخش خیابانی و محیطی سسی‌ویچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اجرا شدند.

فرانک فینلی بازیگر بریتانیایی نامزد جایزه اسکار در ۸۹سالگی درگذشت. این بازیگر سرشناس سینما و تلویزیون بریتانیا برای بازی در فیلم «تللو» نامزد اسکار شده بود و برای بازی در فیلم «سه تفنگدار» در دهه ۱۹۷۰ شهرت جهانی داشت. او برای بازی در فیلم «تللو» در برابر لارنس اولیویه در سال ۱۹۶۵ نامزدی اسکار را دریافت کرد و نشان ملکه را در سال ۱۹۸۴ به دست آورد.

فیلم «جنگ ستارگان» به مرز ۲ میلیارد دلار فروش رسید. در هفتمین تعطیلات آخر هفته، فیلم هفتم این مجموعه یعنی «جنگ ستارگان: نیرو بیدار می‌شود» در بازار داخلی آمریکا ۱۰۰ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار دیگر فروش کرد و در جایگاه سوم فروش قرار گرفت. این فیلم در بازار داخلی آمریکا در مجموع ۸۹۵ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار فروش کرده است.

پیکر مصطفی اسلامیه نمایشنامه‌نویس، زندگینامه‌نویس و مترجم که ۱۱ بهمن‌ماه در سن ۷۴سالگی از دنیا رفت ساعت ۹:۲۰ صبح روز چهارشنبه ۱۴ بهمن‌ماه از مقابل تالار وحدت تشییع و در قطعه نام‌آوران بهشت‌زهر (س) به خاک سپرده می‌شود.

اجرای نمایش «انگستری زئرال ماسیاس» به دلیل انصراف ناگهانی مرجان شیرمحمدی از بازی در این اثر آن هم تنها چهار روز قبل از اجرای عمومی به تعویق افتاد.

هیأت داوران دومین دوره جایزه ادبی بهرام صادقی از میان ۱۲۰ داستان راه‌یافته به مرحله نهایی، ضمن تقدیر از چهار اثر، «فعل» نوشته نجمه سجادی، «صلح در وقت اضافه»، نوشته نغمه کرم‌نژاد و «سنخه‌بیج» نوشته ابودر قاسمیان را به‌عنوان آثار اول تا سوم این جایزه انتخاب کرد.

نگارخانه «وزرم» با نمایش ۱۴ اثر از هنرمندان ایرانی کار خود را آغاز می‌کند. این نمایشگاه ۱۶ بهمن‌ماه از ساعت ۱۵ تا ۲۱ در گالری وزرم در نشانی کریمخان، خیابان سنایی، خیابان اعرابی ششم، شماره ۲ افتتاح می‌شود و تا ۲۸ بهمن‌ماه از ساعت ۱۶ تا ۲۰ میزبان علاقه‌مندان به هنر خواهد بود.

سالار عقیلی آلبوم جدید خود را با نام «قصه باران» به آهنگسازی امین بیات منتشر کرد. آلبوم «قصه باران» شامل هشت قطعه به نام‌های «بین‌المللی سینما مولف»، «تک‌نوازی تار»، «فکر تو»، «روی او»، «شهادت عشق»، «قصه باران»، «تک‌نوازی ویلنسل» و «دریای طوفانی» است و فضای صوتی آن بیش از موسیقی ایرانی، به موسیقی تلفیقی نزدیک شده است.

دو فیلم ایرانی «یک مترمکعب عشق» ساخته جمشید محمودی و «ساعت در دنیای تو چند است» ساخته صفی یزدانیان در جشنواره بین‌المللی سینما مولف، باط مراسم حضور دارند. در این جشنواره که از ۲۹ ژانویه (۹ بهمن) آغاز شده و تا ۵ فوریه (۱۶ بهمن) ادامه خواهد داشت ۱۲ فیلم از فیلم‌های پائولو پازولینی نیز اکران خواهد شد.

کوتاه از جشنواره

بهمن اردلان از صداگذاری ۷ فیلم جشنواره فیلم فجر از جمله «امکان مینا»، «گیتا»، «خانه‌ای در خیابان چهل و یکم»، «متولد ۶۵»، «مالاریا» و «سایبور» در استودیو بهمن خیر داد. براساس اعلام این صداگذار سینمای ایران، در این دوره از جشنواره فیلم‌های «امکان مینا» به کارگردانی کمال تبریزی، «قطعه کور» ساخته مهدی گلستانه، «گیتا» به کارگردانی مسعود مددی و «خانه‌ای در خیابان چهل و یکم» به کارگردانی حمیدرضا قربانی توسط او انجام شده است. همچنین علاوه بر فیلم «متولد ۶۵» ساخته مجید توکلی که پیشتر از این صداگذاری آن به پایان رسیده بود، فیلم‌های «مالاریا» به کارگردانی پرویز شهبازی و «سایبور» اثر بهروز شعبانی نیز توسط محمد کشفی در استودیو بهمن صداگذاری شده است.

پوستر فیلم سینمایی «پل خواب» به کارگردانی اکتای برهانی که توسط محمد حسین هوشمند طراحی شده است، رونمایی شد. این فیلم روز دوشنبه ۱۹ بهمن‌ماه، ساعت ۱۸:۳۰ در بخش «نگاه‌نو» سسی‌ویچهارمین جشنواره فیلم فجر در کاخ جشنواره به نمایش گذاشته می‌شود.

«پل خواب» در ابتدا اقتباسی از «جنایات و مکافات» نوشته داستایوفسکی نویسنده روس بود که در بی‌بازنویسی‌های متعدد به اثری الهام‌گرفته از «جنایات و مکافات» تبدیل شد؛ اثری که می‌توان آن را در بستر اجتماعی و قصه محور دانست. در خلاصه داستان این فیلم سینمایی آمده است: طبق یک قانون کلی، آدم‌ها، حده گناهکاران، بیش از حد تصور ما ساده و ساده‌دل هستند و خود ما نیز چنین هستیم. در این فیلم سینمایی بازیگرانی چون اکبر زنجانبور، ساعد سهیلی، هومن سیدی و آنهیتا افشار حضور دارند.

در پی رفتار اخیر مدیران سسی‌ویچهارمین جشنواره فیلم فجر با عوامل آثار انیمیشن در جشنواره و دعوت نکردن از فیلمسازان انیمیشن به مراسم افتتاحیه این رویداد سینمایی و همچنین کیفیت حضور این آثار در جشنواره سسی‌ویچهارم، تولیدکنندگان این ۸ اثر با انتشار نامه‌ای سرگشاده به این رفتارها اعتراض کردند.

آخرین مراحل صداگذاری فیلم سینمایی «یتیم‌خانه ایران» توسط بهمن حیدری با حضور جعفر دهقان و داود مقداری به پایان رسید و گروه در تلاش هستند که طبق زمان‌بندی صورت گرفته از سوی دبیرخانه سسی‌ویچهارمین جشنواره فیلم فجر نخستین نمایش «یتیم‌خانه ایران» در تاریخ ۱۸ بهمن در کاخ جشنواره صورت گیرد. پیش از این «یتیم‌خانه ایران» موافقت هیأت انتخاب را برای حضور در بخش سسوی سیمیرغ سسی‌ویچهارمین جشنواره فیلم فجر در یافت کرده بود ولی به درخواست ابوالقاسم طالبی نویسنده و کارگردان این پروژه از بخش سسوی سیمیرغ انصراف داده و خارج از بخش مسابقه در جشنواره فجر اکران خواهد شد.

دادداشت‌های یک تماشاچی معمولی

این چند نفر!

ایمان مقدم | روزنامه نگار

۱- رسانه ملی مطابق معمول سنت‌شکنی نکرد. در پخش با تأخیر مراسم افتتاحیه جشنواره سسوزنی آقایان وسخت‌زنی تقاطعی نامفهوم که ظاهرانجام‌هاو مجری مراسم بودند، دیده و شنیده شد. حال این که خیلی مسأله‌ای نیست. وقتی رسانه ملی در این همه شبکه عریض و طویلش، کل بوم سینمای ایران را فاکتور گرفته و جز فیلم‌های قدیمی و تکراری و قبی به ساخته‌های ارزشمند سال‌های اخیر نمی‌اندازد، باید همین چندچکه توجه به جشنواره فجر را روی چشم بگذاریم. حالا سانسور سخنان مجری مراسم و چند نفر از سخنران‌ها که جای گله‌گذاری و این حرف‌ها را ندارد. ممنون جناب سرافراز؛ متشکریم که مراسم را مستقیم پخش نکردید تا با کات‌های ناگهانی روی اعصاب و حرف‌های بی‌معنی مجری در هنگامه سانسورهای لاجرم، حال‌مان را بیش از این خراب نکنید. ماه به همین‌زانی هستیم...

۲- ترنس‌آی‌پرس از ساخته‌های تحسین برانگیز «شیر ۱۴۳» مباردیگر به جشنواره آمده. شیر اگر با حواشی بی‌معنی که ابراهیم حاتم‌کیا برایش ساخت مواجه نمی‌شود، به اندازه‌اش منتقدین و تماشاگران به چشم می‌آید. حالا همه ایستاده‌ایم تا بعد از یک درخشش قابل‌تذکره، آثار تازه این کارگردان را تماشا کنیم. ترنس‌آی‌پرس به سمت صعود قدم برمی‌دارد یا درجا زدن و اکتفا به خاطره «شیر» را انتخاب می‌کند؟ باید صبر کرد و «فلس» خانم کارگردان را قضاوت کرد.

۳- بهروز شعبانی با دهلیز درخشید. پسر سراج کاظم در اثرش شیشه‌ای حالا هم کارگردان قابل‌اعتنایی است و هم بازیگر قابل‌قبولی. او در طلا و مس درخشید و با پرده‌نشین مخاطب را راضی کرد. هرچند در کارنامه کاری او تنهایی لیا لاهم دیده می‌شود که... بگذریم. شعبانی با اثر تحسین شده دهلیز از رضا عطاران بعد از سال‌ها در نقش‌های متفاوت بازی گرفت. هائیه توسلی را به سیمیرغ رساند و درباره سوژه خطر قرمزی قصاص قصه‌ای باورپذیر روایت کرد. همه منتظرند تا تلفیق تجربه شعبانی از دهلیز و پرده‌نشین را در فیلم امسالش سایبور تماشا کنند. هرچند که شایعه‌ها از همین حالا دور و بر کار جدید این کارگردان سر می‌کنند...

۴- مصطفی کیایی یک استعداد شکوفا شده است. مسیر سینمایی خود را درست انتخاب کرده و مطابق ایده‌های ذهنی خودش فیلم می‌سازد. رگ خواب تماشاگر را هم خوب بلد است و هم رسال فیلمی با سر و شکلی بهتر را روی پرده می‌برد. او بعد از ۳ تجربه موفق که هم در جشنواره تحسین شده و هم در گیشه تماشاگران را راضی کرده، امسال با بارکد به جشنواره ۳۴ آمده. اگر کیایی باز هم انتظارها را برآورده کند، باید برای سینمای ایران خوشحال بود. فقط کاش کارگردان‌های جوان از تجربه پیشکسوت‌هایی به‌انتها رسیده، این روزها درس بگیرند که تا بد نمی‌توان هم نوشت و هم کارگردانی کرد. گاهی می‌شود از فیلمنامه‌های جذاب دیگران فیلم‌های درخشانی ساخت و خاطره‌های خوب تماشاگران را با فیلم‌های ضعیف‌وبی‌سرونه‌ناپودر نکرد.

۵- محمدرحمانیان کارگردان شهرت‌ناز و تئاتر و فیلم سینمایی نیمکت... همین!

جشنواره‌های

که باید دوست داشت...

عباس غفاری

روزنامه نگار

به گمان این جشنواره را باید دوست داشت اگرچه که بعد از سی و چهار دوره یک دفترچه مدون و هدفمند نداشته باشد و هر دبیری، هر دوره، با سلیقه و میل خود بخش‌هایی را از آن حذف و یا اضافه کند! سیمیرغی را بیاورد یا سیمیرغی را ببرد!

این جشنواره را باید دوست داشت اگرچه با تفکری دولتی می‌خواهد ادای جشنواره‌های مستقل را در بیاورد! چرا که نه؟! آتش‌بازی، فرش قرمز، کاخ جشنواره، ضیافت شام، ماشین‌های لوکس، چندین افتتاحیه، چندین مشاور، حامی مالی، پوستر بی‌چهره یک هنرپیشه محبوب و... که دارا نقد و یوز بلنگ و خرس و... ندارد، سیمیرغ که دارد!

به گمان این جشنواره را باید دوست داشت اگرچه سالن نمایش کاخ یکی از بدترین سالن‌های پایتخت باشد، زاویه پرده نسبت به صندلی‌های تماشاگران بدترین زاویه را داشته باشد، تعداد صندلی‌هایش نسبت به مدعوین کم باشد، مسیر رفت‌وآمدش یکی از پرترافیک‌ترین اتوبان‌های تهران باشد، سنن مدعوینش از خردسال تا شش‌سوز خواره تا بی‌نهایت باشد (سینما برای همه یعنی همین دیگر...)!

این جشنواره را باید دوست داشت اگرچه دبیرش با خبرنگاران و منتقدان جلسه مشورتی می‌گذارد و سسر آخر نظر خودش را اعمال می‌کند، مدیر رسانه‌هایش به این توجه نمی‌کند که وقتی جلسات نقد را صبح برگزار می‌کند، برای فیلم‌های نمایش داده شده در روز ۲۲ بهمن چه فکری باید بکند؟! اگرچه برای خبرنگاران شورای تشخیص صلاحیت می‌گذارد، با تمام این مشکلات و ده‌ها اشکال نگفته، این جشنواره را باید دوست داشت، به حرمت بازیگرانی که آن را پایه‌گذاری کردند تا سینما بماند، به حرمت بزرگانی که با فیلم‌های خود به این جشنواره آمدند تا به آن زندگی و هویت ببخشند، به حرمت فیلمسازانی که در طول آن بزرگ شدند، کشف شدند جهانی شدند، به حرمت عزیزانی که در طول این سسی‌ویچهار دوره پیر شدند یا میانمان پر کشیدند، به حرمت مردمی که منتفاقانه از صبح امروز تا صبح فردا برای تهیه بلیت دم‌گیشه‌های سینما ایستادند، به حرمت خود سینما که عشق است و ما عشق‌باز، به گمان این جشنواره را باید دوست داشت.